

faa at det ikke er utænkeligt, at de ville kunne mødes. Jeg vil derfor blot tillade mig med nogle faa Ord at anbefale at vedtage Forslaget under Nr. 4 med denne Udfigt til, at en saadan Tilnærmelse fra alle Sider vil kunne ske inden 3die Behandling.

Ordføreren: Det ærede Medlem fra Randers (Nee) vil vist nok, naar han ser mine Udtalelser efter i Tidenden, finde, at det, han sagde, kunde falde sammen med det, som jeg har sagt, at det ikke er uden Exempel, at Kæmmerkassen skyder til, hvilket det ærede Medlem jo ogsaa selv indrømmede. Altsaa for faa vidt ere vi enige. Men dertil kommer den væsentlige Omstændighed, at der neppe er nogen anden By, som har faa stor direkte Nytte af Havnen som Kjøbenhavn; jeg sigter ikke til den Indflydelse, som naturligtvis den livlige Skibsart øver paa Kommunens Forhold i det Hele, men jeg henlyder til de direkte Fordele. Med Hensyn til Forholdet ved Skibsafgifterne til Statskassen nærer jeg den Tro, at Folkethinget, naar vi komme til Behandling af dette Spørgsmaal, og vi da staa overfor en Minister, som vil modtage det, vil fastholde den Beslutning, det i sin Tid har taget, om det end ikke skete med Enstemmighed, hvilket jeg tror, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup) kan bevidne. (Thorup: Ja!) Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 skal jeg bemærke, at det, som vi ønske opnaaet derved, er, at disse smaa Seilskibe kunne blive stillede i alt Fald ikke ugunstigere end Dampskibene paa samme Fart. Efter den Udvikling, som Dampskibsfarten har taget, og den lige over for Seilskibene næsten ødelæggende Konkurrence, som Dampskibene have aabnet med Hensyn til Fragtfarten i vore indre Farvande, forekommer det mig i høi Grad ubilligt, at disse Dampskibe, som man tidligere, da det navnlig gjaldt om at fremhjælpe dem, begunstigede paa mange Maader, nu fremdeles skulle seile under Forhold, der i mange Retninger ere langt bedre end de, hvorunder Seilskibene seile, efter at de ere blevne trykkede saaledes ned ved Konkurrence med Dampskibene, som Tilfældet nu er. Men jeg undrer mig ikke over dette Forhold i det Hele, thi efter min Opfattelse følge vi paa mange Omraader med Hensyn til Skibsfarten meget snevre Anstuelser; idet vi f. Ex. holde paa Told af indførte fremmede Skibe, samtidig med, at de ere fri for Told i andre Lande. Det har ført til, at Aktieselskaber og lignende Interessentskaber have fundet deres Regning ved at lade Skibe fare under fremmed Flag og søres af fremmede Skibsførere, medens de under andre Forhold vilde have ladet dem søre af Danske, idet de derved spare større eller mindre Summer i Forhold til Skibets Pris, — og derved svækkes i betydelig Grad den Nytte, som vor Sømandsstand kunde

have af vor Skibsfarts Udvikling. Jeg agter selvfølgelig at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 4. Smidlerid er det jo naturligt, at der vil komme en Forhandling mellem Udvalget og den ærede Minister inden 3die Behandling — og hvor vidt man da vil være enig om at stille Vædringsforslag til 3die Behandling, og i hvilket Omfang det vil ske, vil da frengaa af de Dverveielser, som da maatte blive gjort. Jeg skal endnu gjøre en kort, mere personlig Bemærkning til den ærede Minister. Jeg vil nemlig rette det Spørgsmaal til ham, om man ikke tilstræber her i Kjøbenhavn at opnaa visse faste og moderate Tægter for Benyttelsen af private Bolværker. Det er mulig, at det er en meget vanskelig Sag at komme over, men det er dog temmetig let forstaaeligt, at Forhold, ifølge hvilke Private aldeles uafhængig af andre Forhold, af andre Hensyn selv kunne bestemme Bolværkspengene, kunne blive en Del-generende for Skibsfarten. Det er muligvis ogsaa et Forhold, der tilfredsstillende vil kunne ordnes i Forbindelse med andre Forhold, vedrørende Havnen, og jeg har kun villet nævne det her, for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

Indenrigsministeren: Jeg er i dette Dieblit ikke i Stand til at svare det ærede Medlem paa hans direkte til mig rettede Spørgsmaal; men jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, gif man til Afstemning.

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

3 første Linie ændres Tallet „10“ til „5“. Sidste Punktum udgaaar.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

2) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Vædring saalydende:

„Den hidtil i Kjøbenhavn erlagte Acciseavgift kan fremdeles opkræves i 5 Aar fra 1ste April 1874 at regne og tilfalder Kjøbenhavns Havnkasse.“

vedtoges uden Afstemning.

3) Forslag under Nr. 2 til § 2 af Udvalget:

Paragrafen affattes saaledes:

„Bed Afgiftens Omsætning fra Rigsmynt til Kronemynt, hvilken Omsætning foretages af Indenrigsministeren, afrundes de enkelte Tægter i Bekjendtgjørelsen af 13de Juni 1864 nedad eller opad til nærmeste $\frac{1}{100}$, $\frac{1}{10}$ og $\frac{1}{1}$ Ore henholdsvis for Tægter under 1 Ore, mellem 1 og 10 Ore og over 10 Ore. 3 Dvrigt foretages ingen